

незакончият син на покойния епирски деспот Михаил: Константин Агел. След смъртта на баща си, през 1214, той бе побоягнал в Пелопонес, подпомогнат от майка си, защото чично му, кир Тодор Комчен бе почнал да го преследва, като вероятен съперник за престола. Когато кир Теодор бе паднал в плен, Константин Агел ^и ~~беше~~ ^{се} надигнал глава и ~~се~~ почнал да предявява права над бъдещето си наследство. След заемачето на Теодоровите Иладечия, българската власт се бе затвърдила особено силно в Тесалия, където севастократор Теодор Петралифа, шурей на кир Комчен, бе одарен от българския цар с власт над местните земи.

Там младият Константин Агел се бе оженил за благородната Теодора Петралифа, дъщеря на севастократора, която накъсно му бе давила и дете. Ала синът на кир Михаил Комчен бе наследил доста от коварството и вероломността на баща си и чично си. Веднага след раждането на детето, той бе изгонил чефастната Теодора.

И сега живееше в незаконен брак с Чакаква хубава ромейка на име Гангрена, която му бе дала вече два сина: Теодор и Иоан.

След охлаждането между Търнов и Никея, младият Константин бе добил чеочаквача дързост и бе завладял с помощта на свои привърженици остров Корфу, който бе дотогава под върховната власт на Асен, даден във васално владение на Мануил.

Връзката между дързостта на незаконородечия и влошечите отнешения на българите с Ватаци бе очевидна.

Тъй властта на юг от Охрид и Девол се бе поделила между двама представители на дома Комчен.

Григорий Девети бе отговорил на Асеновото писмо с чеобикновено усърдие и видимо доволство. Той бе чаквърлил, в своето послание основата на преговорите, които щяха да се водят: Асен да даде военна помощ на латините, с което да се прояви като католически княз и верен син на апостолския престол. Съобщаваше му също, че ще изплати като легат в Търнов – епископа на Перуджия, ала продължаваше да не го чарича ~~и~~ а само *Mobilis vir*.